

ת"פ 55093/01/20 - מדינת ישראל נגד באדי אלחמאמדה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 55093-01-20 מדינת ישראל נ' אלחמאמדה (עצור/אסיר בפיקוח)

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ

מדינת ישראל

ע"י עו"ד תמר איבלמן פרקליטות מחוז

ירושלים

המאשימה

נגד

באדי אלחמאמדה

ע"י עוה"ד שלום פיניאה ואיל הדר

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו, כי ביום 14.1.20 החזיק 70 גרם קוקאין ו- 25 טבליות המכילות אמפתמין, שלא לצריכתו העצמית. הקוקאין הוסתר במכונית שכורה בה נהג הנאשם וטבליות הסם היו בכיס מעילו.

הודאת הנאשם באה במסגרתו של הסדר דיוני, אשר כלל תיקונו של כתב האישום ללא הסכמה בעניין העונש.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת מעשיו של הנאשם ופגיעתם בערכים מוגנים, וכן לרמת הענישה שנקבעה במקרים דומים. לאור מכלול הנסיבות, ובהן גילו של הנאשם, הודאתו והאמור בתסקירי שירות המבחן, בקשה להשית עליו עונש של 32 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

ב"כ הנאשם הפנו לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו בתסקירי שירות המבחן, לשיתוף הפעולה שלו עם השירות, רצונו לעבור הליך טיפולי, לעשות שינוי ולשקם את עצמו, ולקשיים עמם התמודד במסגרת ההליך, ובהם תקופה ארוכה בה שהה במעצר בפקא"ל בשל עיכובים שחלו בעריכת התסקירים בשל משבר הקורונה.

לאור אלה ביקשו לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר ועד 24 חודשים ולהשית עליו עונש החורג לקולא מהמתחם, משיקולי שיקום.

ב"כ שני הצדדים הפנו לפסיקה לתמיכה בטיעוניהם.

מתחם העונש ההולם

הנאשם הורשע בכך שהחזיק 70 גרם קוקאין ו- 25 טבליות אמפתמין, שלא לצריכתו העצמית.

פסיקה עקבית של כל הערכאות דנה בחומרתן הרבה של עבירות הסמים ופגיעתן בערכים מוגנים והדגישה את הצורך להיאבק בעבירות אלה באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה. ר' למשל ע"פ 8048/19 פיצ'חדזה (4.6.20), שם נפסק:

"בית משפט זה הדגיש לא אחת את חומרתן של עבירות הסמים, וקבע כי יש צורך בהטלת ענישה מחמירה ומרתיעה על מבצעה, אשר תתמוך במאבק למיגורן (ראו למשל ע"פ 8283/17 עבאסי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 12 (10.6.2018)). בפרט, נקבע כי:

"אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטוטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתייה עונש זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר וקנס פי עשרים וחמישה מזה הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, העומד כיום על 202,000 ש"ח [...] יידעו המעורבים בסמים שלא לצריכה עצמית, כי יד המשפט תכבד עליהם" (ע"פ 1345/08 איסטרוב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה כ"ג (18.5.2009))

כמו כן נקבע, כי ככלל נסיבותיו האישיות של נאשם ייסוגו בפני האינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה בגין עבירות מסוג זה (ראו לדוגמה ע"פ 8988/16 בן סימון נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (8.3.2017)).

דברים אלו מקבלים משנה תוקף, עת הורשע המערער בהחזקת כמות גדולה של סם מסוג קוקאין, הנמנה בין הרעים והמרים שבסמים המסוכנים, בשל טבעו הממכר והתלות הגבוהה הנוצרת בו, ומחמת השפעותיו ההרסניות על גוף האדם ונפשו ועל החברה כולה (ראו גם ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה, [פורסם בנבו] פסקה 4 (4.7.2012)).

לעניין רמת הענישה הנוהגת ביחס להחזקת כמויות משמעותיות של קוקאין, ר' למשל ע"פ 8820/14, זהר שחר נ' מדינת ישראל:

רמת הענישה שנקבעה בפסקי הדין שאוזכרו לעיל ובפסקי דין אחרים, כשמדובר בהחזקת סם מסוג הירואין או קוקאין, שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נעה בין 3 ל-5 שנות מאסר, כך שעונשו של המערער אינו סוטה לחומרה מרמת ענישה זו.

ר' גם ע"פ 4592/15, פדידה:

"מסקירת הפסיקה בנושא עולה, כי אמנם קיים גיוון רב בענישה, אולם במקרים העוסקים בהחזקת סם מסוכן מסוג הירואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נע טווח הענישה בין שלוש לחמש שנות מאסר (ע"פ 8820/14 זהר שחר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015) בפסקה 12 וההפניות שם; 1313/14 גמאל בהתימי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015); עניין פיצו, בפסקה 14 וההפניות שם; ע"פ 5374/12 אברג'יל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2013); ע"פ 11469/05 מדינת ישראל נ' עייש [פורסם בנבו] (2006); 5958/13 גיא שרגא סבג נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2014); 4203/14 אליהו כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015))."

לאור אלה, ובשים לב לנסיבות המקרה, ובכללן כמות הסמים אותם החזיק הנאשם, מתחם העונש ההולם את מעשיו הוא מאסר בפועל לתקופה שבין 30 חודשים ועד 50 חודשים.

נסיבות שאינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד שנת 2000. רווק. לחובתו קביעה (ללא הרשעה) כי עבר עבירת איומים.

לאחר הכרעת הדין הנאשם הופנה לשירות המבחן והתקבלו בעניינו מספר תסקירים:

התסקיר הראשון, מיום 2.8.20, סקר את תולדות חייו של הנאשם. עלה ממנו, כי הנאשם גדל ברקע משפחתי קשה: אמו אינה מתפקדת מספר שנים ואביו אינו עובד. הנאשם נפלט ממערכת החינוך לאחר שבע שנים, ונאלץ לסייע לפרנסת המשפחה.

הנאשם קיבל לפני שירות המבחן אחריות למעשיו והביע עליהם חרטה ובושה. הסברו למעשים היה כי נקלע למצוקה כספית, ואז קיבל את הסמים מאחרים על מנת שיעבירם ממקום למקום בעבור תמורה כספית.

שירות המבחן העריך כי הנאשם עבר את העבירה משום שנקלע לחברה שולית וראה במעשים פתרון קל למצוקה כספית, מבלי שהבין את חומרתם. שירות המבחן סבר כי ניתן לשקול לשלב את הנאשם במסגרת טיפולית הכוללת שיקום תעסוקתי, והמליץ על דחיה לצורך בחינת אפשרות זו.

מתסקיר מיום 29.10.20 עלה, כי הנאשם היה מעוניין להשתלב בהליך שיקומי, אך מטעמים שאינם תלויים בו לא היתה התקדמות במישור זה. עוד עלה, כי בדיקה אחת לגילוי סמים לימדה כי הנאשם צרך קנאביס, אך יתר הבדיקות נמצאו תקינות.

מתסקיר מיום 17.1.21 עלה, כי הנאשם היה בקשר עם עובד סוציאלי בתקופת הדחייה. השירות התרשם, כי הנאשם אכן מעוניין לערוך שינוי בחייו ולהשתתף בהליך שיקומי על מנת לרכוש כלים להתנהלות תקינה בעתיד, מביע חרטה עמוקה על מעשיו ומבין את חומרתם. עוד עלה, כי תקופת המעצר בפיקוח אלקטרוני גרמה לנאשם ולבני משפחתו לקושי משמעותי. מנגד עלה, כי נרשמו לנאשם מספר הפרות של תנאי המעצר.

שירות המבחן המליץ לבטל את המעצר בפיקוח בו שוהה הנאשם, לשם המשך שילובו בהליך שיקומי וקורס בשפה העברית, ולדחות את ההליך במספר חודשים נוספים על מנת לעמוד על המשך התקדמותו של הנאשם.

דין והכרעה

כל שיקולי הענישה פועלים לזכותו של הנאשם: מדובר באדם צעיר, אשר חצה את סף הבגירות זמן לא רב לפני ביצוע המעשים בהם הורשע, ומלבד קביעה כי עבר עבירת איומים, אין לחובתו מעורבות קודמת בפלילים. הנאשם קיבל אחריות מלאה למעשיו, מודע לחומרתם ולפסול שבהם ומביע עליהם בושה וחרטה. מעבר לכך, הנאשם גדל ברקע קשה אשר היתה לו תרומה משמעותית להסתבכותו.

מהתסקירים שהוגשו עולה, כי הנאשם מודע לכך שעליו לתקן את דרכיו ומעוניין להשתתף בהליך שיקומי, על מנת לרכוש כלים להתנהלות תקינה בעתיד, ובשל קשיים שאינם תלויים בו השתתפותו בהליך התעכבה.

כל אלה מלמדים כי מדובר באחד המקרים יוצאי הדופן בהם יש הצדקה לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם, מטעמי שיקומו של הנאשם. ועם זאת, לא ראיתי מקום לקבל את ההמלצה לדחות את סיום ההליך במספר חודשים לצורך

קבלת תסקיר משלים, מקום בו ברור כי גם אם הנאשם ישלים את ההליך השיקומי עד תום בפיקוח שירות המבחן, לא יהיה מנוס מלהשית עליו מאסר מאחורי סורג ובריח, לתקופה משמעותית. עם כל ההבנה לקשייו של הנאשם, מצוקתו והדרך המרשימה אותה עבר, לא ניתן להתעלם מחומרת מעשיו - החזקת 70 גרם קוקאין ו- 25 טבליות אמפטמין - ולפטור אותו בלא ענישה מוחשית ומרתיעה, גם אם לתקופה קצרה בהרבה מתחתית מתחם העונש ההולם. גם בהביאי בחשבון את כל נקודות הזכות הרבות שלימין הנאשם, אין מנוס מלהטיל עליו מאסר ממש, ויש לקוות כי הנאשם יוכל להשלים את ההליך השיקומי במסגרת זו.

בשים לב לכך שהנאשם עבר את העבירה תוך כדי נהיגה היה מקום להשית עליו גם רכיב של פסילה מלנהוג, אך הדבר עלול להקשות עליו למצוא עבודה לאחר שחרורו ועל כן ראיתי להמנע מכך.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חמישה עשר (15) חודשי מאסר בפועל. הנאשם יתייצב לשאת בעונשו ביום 18.5.21. מהמאסר ינוכו ימי מעצרו של הנאשם מיום 14.1.20 עד 12.3.20.
- ב. ששה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת סמים שהיא פשע.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

לתשומת לב שב"ס כי יש לעשות מאמץ לשלב את הנאשם בהליך שיקומי במסגרת המאסר.

הסמים יושמדו. מוצגים אחרים יוחזרו לנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י' אייר תשפ"א, 22 אפריל 2021, בנוכחות הצדדים.